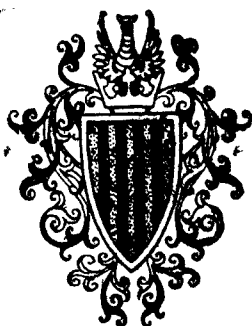

LA VEU DEL VALLÉS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

== S U M A R I ==

A tots els Vallesans.—L'actuació del Sr.
Lligé.—Contra el Caciquisme.—Conversa
setmanal, *per March*.—D'Arts, *per Wootz*.
Proses d'ahir, (*de col' laboració*) *per M. B.*
: : : Crònica comarcal : : :

ANY I

NÚM. I

¡SEMPRE EN GUARDIA!

Preparats sempre per a fer qualsevol treball tipogràfic per gran i difícil que sigui. Al efecte nostra impremta està montada absolutament a la moderna. Està proveïda d'un extens assortit de tipus de tots isfils, premses, màquines i eïnes necessaries per a l'impressió de memebrets, impressió a relleu, impressió de fotogra-

vats, de treballs a varis colors. Especialitat en la confecció de catàlegs, follets i anuncis de co- : : merc, industries i oficis : : Se garanteix l'esmero i artística calitat dels treballs d'aquesta : : : impremta : : : :

JAUME JOSEPH

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * Banquer * * * * *

:: Operacions de Banca y Borsa

Descompte de Lletres :: Checs

Pago de Cupons :: Compra y
venda de tota classe de paper

:: :: negociable en Borsa :: ::

AIGUES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115

GRANOLLERS

Alcoholos * Anissats * Licors * Vins generosos

Especialitats: ANÍS BAGES y VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages

Sucursals a Sabadell, Manresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 10 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

DIRECCIÓ: CARDEDEU :: ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS, PLAÇA DEL BESTIAR, 7, PRIMER.

REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÈS

A TOTS ELS VALLESANS

SURTIM a la llum del dia en un moment d'exaltació dels sentiments nacionalistes de tot Catalunya. Arreu s'escolten crits d'entusiasme i veus d'esperança en la victòria. L'Autonomia de Catalunya ningú la discuteix, mes precisa assabentar a tothom amics i enemics de que l'Autonomia sense el reconeixement de la nostra personalitat, fora un altre entrebanc a la marxa triomfal de Catalunya. Malgrat totes les petiteses i mitjans dels antics cacics, per a fer fracassar aquest moviment de la voluntat de Catalunya, l'unanimitat es perfecta i tot el poble segueix amb ferventa expectació la valenta campanya dels *leaders* de Catalunya.

Nosaltres venim a sostenir aquesta *voluntat catalana* enlairant fins al cap d'amunt els sentiments de nacionalitat que consagra l'història i la tradició.

En nostres columnes tindran lloc amb completa independència, totes les mani-

festacions de nacionalisme i d'amor a Catalunya. Adherits a la Lliga Regionalista, de Barcelona, combatrem junt amb la de Granollers, genuïna representació de la primera; i malgrat havernos domiciliat a Cardedeu, la nostra actuació serà a tota la comarca vallesana, de modo especialíssim a la seva capital, la vila de Granollers.

A tots els que senten veritable amor a Catalunya, i senten l'exaltació del actual moment nacionalista català, un saludo de germanor; als nostres contraris, demanem tan sols, el respecte que pensem guardar amb ells, i al poble del Vallès li demanem qu'ens jutji per els nostres actes en els que ens proposen posar-hi tota la sinceritat de la nostra ànima i tot el fervor de nostres conviccions.

¡Visca Catalunya!

¡Visca el Vallès!

L'ACTUACIÓ DEL SENYOR LLIGÉ

DE diferents números d'*El Demócrata* del passat Gener, recordem alguns articles dedicats a la escassa influència del nostre ben-volgut amic Don Joan Lligé, un dels quals acabava amb aquesta frase, pròpia d'un ximple o d'un inconscient: *En Joan Lligé i Pagès no serà més diputat per aquest districte. I el temps per a testimoni.*

Com aital tema, de la mateixa manera que casi tots els que tracta l'orgue de la Coalició-lliberal, obeeix a la norma de lleugeresa qu'anima totes les seves campanyes, volem puntualitzar les coses per a que no quedin en l'aire les gratuïtes afirmacions d'*El Demócrata*.

Es vritat qu'el diputat per Granollers ha tingut qu'intervindre en algú afer judicial fins on se deü i's pot arribar en tal intervenció: recomanar qu'es fes justícia, en vista del interès d'altres en fer aparèixer les coses en forma tal, que el Poder Judicial es convertís en un mitjà de venjança, per a perseguir als contraris polítics.

La primera visita qu'el nostre amic feu al Jutjat va ésser perquè'ls amics d'en Torras a Mollet, varen denunciar a n'en Moretó i altres regidors de Mollet per un suposat delictes electoral, qual consistència ha negat fa poc temps nostra Audiència provincial, Naturalment, que una vegada processats aquells amics no els havia de faltar jamai la protecció del Sr. Lligé, i d'un modo persistent, pero sense invadir mai el terreny de la independència judicial, procurant ajudar-los fins on li varen permetre les circumstàncies.

També cap l'honor d'haver inaugurat la lluita judicial a la vila de Granollers, a en Torras i els seus amics. Amb palesa sanya i amb un interès digne de millor causa i que valdria més qu'haguessin empleat en pagar als deutors de l'Ajun-

tament, reproduïren les denúncies contra els Srs. Barangé i Tardà. El recurs presentat per dits Srs. davant del Governador, va ésser informat favorablement per la Comissió provincial, per entendre qu'es tractava d'una qüestió administrativa, que cap responsabilitat criminal significava per aquells ex-alcaldes. L'influència d'en Torras ha retardat mesos y mesos al Govern civil de Barcelona, la comunicació d'aquell informe de la Diputació al jutjat de Granollers i els Srs. Barangé i Tardá foren processats per el jutje interí Sr. Soler, amb escàndol de totes les persones honrades, que recriminaren fortament aquell acte d'asquerós caciquisme.

Recordarèm també el procés d'en Xuclá, indegudament acusat per els amics d'en Torras de haver dit paraules que no pronuncià i finalment la vergonyosa suspensió del actuari Sr. Comas, qui per no haver-se avingut, a ésser un servil lacai dels odís i capricis d'en Torras, es desde fá algú temps, l'objecte de totes las malevolenças d'aquell cacic i del gendre del ex-actuari Sr. Puig.

En quant al procés dels antics regidors de Montseny, únic que ha mantingui el dignísim funcionari judicial que per a tranquil·litat de totes les persones honrades s'ha fet càrrec del Jutjat de instrucció, recentment, va ésser començat sense qu'en Lligé tingués d'ell la mes petita noticia. En quant se va enterar de lo succeit va moure la seva influència, no per apoyar als acusadors, ni oprimir als processats, sinó per a passar pau en aquell poblet de la montanya, arriuant a un acord, entre uns i altres. tot lo qual supossem no li farà gaire gràcia al flamant diputat provincial de Granollers. En el procés de La Garriga falta conscientment a la vritat qui digui qu'en Lligé intervingués en el processament d'en Fortuny. Molt i molt abus de que el nostre amic pensés en ésser diputat per aquest districte va ésser processat aquell senyor per calúnnia a una digníssima senyora de La Garriga, atribuïu li un delictes de índole privada. Qui hi intervingué fou en Torras, que feu sortir al pobre Sagnier a úl-

tima hora, fent-li fer el mes espantós ridícol que mai s'hagi vist al fitular-se autor d'un atentat contra l'honra i la fama de una senyora a la que ni tant sols conexia. Y per acabar avui ja que propperament tornarem a tractar d'aquest assumpte, sols posarem a la consideració del públic aquesta disjuntiva:

¿Quí es que bastardeja l'acció de la justícia, volguent-la fer servir com a mitjà de la seva política; el qui defensa als perseguits per la passió, cedint sempre en les seves pretensions i pregonant la pau en el pobles; o el qui, apoderant-se del Jutjat d'Instrucció en un moment de vacances, fent servir d'assessor a un passant del Marqués d'Olèrdola, candidat derrotat per el districte, i atropellant totes les lleis fundamentals i de tràmits, comet tota classe d'iniquitats i abusos processant a n'en Barangé i en Tardá, i sospenent a l'actuari Comas, i provocant una protesta col·lectiva de casi tots els advocats inscrits a Granollers?

Contra el caciquisme

PER a arribar a l'actual formidable alçament de la nostra terra en defensa de son dret a regir la seva vida, li ha calgut primerament vèncer el caciquisme que l'endogalava, foragitant-lo de les posicions en que s'havia enca-sellat. I l'exemple de Catalunya, deslliurant-se casi totalment, per son esforç constant i fermament sostingut, de la dominació caciquista, comença a deixondir altres terres hispàniques.

Les violentes commocions populars suara produïdes en varis indrets d'Espanya, son l'explosió de l'indignació creixent que va apoderant-se de l'opinió viva del país contra el règim d'arbitrarietat que engrillona als pobles a la voluntat ensopida de quelques polítics gangers, feudataris i col·laboradors servils alhora dels capítosts de les funestes colles centralistes que anys hà es relleven pacíficament en l'ús de fruit del poder que detenten, en gravíssim dany del país.

Mentres a la nostra pàtria l'acció assenyada i decidida dels ciutadans ha anat acorralant al ca-

ciquisme sense revoltes violentes, mantenint-se extrictament en el terreny de la legalitat, terres enllà de l'Ebre s'inicien uns procediments que, sino s'es amatent a destruir la causa que'ls promou, poden ocasionar danys lamentables malgrat el sentiment de justícia que'ls inspira. Cal no oblidar que'ls vents de revolta s'escampan ràpidament, portant arreu llur encomanadissa exaltació. S'ha de regonèixer que l'alçament del poble contra el caciquisme que'l vexa i l'oprimeix, es creditor de la més viva simpatia, pero cal confessar també que la culpa de la seva existència rau, en primer terme, en el poble mateix, que amb covarda passivitat el deixa creixer i per manca de civisme el tolera. S'ha dit que'ls pobles tenen el govern que's mereixen, i ès cert, car si quan son junyits a una tirania no s'hi rebelen i pacientment la suporten, son indignes de gaudir de llibertat. I així sol succeir, ençà i enllà, en la desgaciada Espanya. En aquest país de règim nominalment democràtic, els ciutadans abandonen llurs drets i s'entregan com un remat al menatge d'uns quants vividors audaciosos que'ls exploten i els befen, i solzament se queixen quan senten sa carn viva flagelada o llurs interessos materials perjudicats.

Sortosament s'albiren símptomes d'un pregón neguit de redempció que pot estendre's i convertir-se en fort moviment popular de deslliurança i alsaprem poderós per a assolir la tan desitjada renovellació de la política espanyola. Les inquietuts que comencen de manifestar-se en alguns nuclis que senten ànsies de viure i adhuc les espurnes simptomàtiques de l'incendi que va envaint l'opinió vivent i sana del país, convé fomentar-les en bé del poble i es precis ajudar sense regateigs i patriòticament els treballs que's fassin en aquest sentit per a que llurs efectes sian de vera i trascendental eficiència per a la regeneració d'Ibèria. Per a nosaltres, catalans, la millor manera de cooperar a aqueixa bona obra es redoblant els nostres esforços per a extirpar definitivament els pocs focus de caciquisme que encara resten a Catalunya.

I nosaltres, granollerins, mans a l'obra! Car dels pocs focus de caciquisme existents a Catalunya, el més empestat es el de Granollers. Ens cal intensificar la nostra acció anti-caciquista fins a sanejar la vila d'aqueixa nafra que la deshonra i la malmef. Quan la casi totalitat dels po-

bles de Catalunya poden vantar-se amb raó, de haver posat a ratlla el mateix caciquisme, els que estimem la nostra vila sentim profunda pena havent de regonèixer que Granollers es una vergonyosa excepció. Es més; mai com ara havíem patit un caciquisme tan desenfrenat i avorrible, ni en els pitjors temps passats que poden retreure's com els més calamitosos s'havia arribat a l'extrem d'ara en abusos, arbitrarietats i lladrocini. Per molt menys del que suportem aquí, altres poblacions s'han arborat i la protesta popular ha caigut iradament sobre els culpables castigant-los!

El caciquisme torrista que patim ha anat assolint en els darrers temps tal desvergonyida goçadia que es de tot punt impossible tolerar-lo mes si no volem envilir-nos i fer-nos culpables de complicitat. Cal fixar-se que a mesura que la pacífica gent granollerina ha anat accentuant llur mansuetut, esbravant-se, quan més, al entorn de una taula de cafè, el torrisme s'ha anat engallardint ensoperbit per la impunitat que hem otorgat a les seves malifetes amb el nostre silenci. Més el despotisme groller i la manca absoluta de moralitat que caracteritza llur obra, comencen ja era hora! a despacientar al poble que de la protesta passiva en que s'havia mantingut va passant a una franca i saludable indignació.

El règim de terror amb que vol apuntalar-se el caciquisme torrista per a atemoritzar als afamejats que s'acoquinen, ja tambaleja i caurà sorollosament dintre de poc víctima de les seves malifetes.

I no seria el primer cas. Recordem-se de Granada.

CONVERSA SETMANAL

EL Sr. Gregori, en la solitud del seu despatx està concirós i mal humorat, té l'obligació de col·laborar en un periòdic que fan els seus amics i del quin l'han fet del cos de redacció i aixó el té amoinat, no precisament per la manca de ploma, sino per la sobra d'oques, per els molts assumptes, per masses assumptes que se li acuden al magí i

no sap quin triar per a que siga oportú i apropiat a la secció que li han encomanada. Comensa una quartilla i a les dues o tres ratlles l'esqueixa; en comensa altre i també l'esqueixa i en comensa altre i altre i totes fan la mateixa ff..... al cove.

No s'ho explica, no li havia passat mai, está verdaderament aclaparat i no sap ja que fer, quan sobtadament entra en Nasi, un pagés amic seu que tot sovint li porta notícies i li consulta cassos. En Nasi amb prou feines sap de llegir però en canvi coneix bon xic la *gramàtica parda* i fins te'ls seus ribets de maliciós i es en extrem preguntaire.

El Sr. Gregori no pot reprimir un moviment de contrarietat al esser destorbat pel visitant, però al moment es refá i fins mostra alegria de l'arribada d'en Nasi la creu oportuna; se li ha acudit una idea salvadora.

Amb aire alegre li allarga la má tot dient li:

—Seu Nasi, seu. Arrivas al millor punt, tu pots treurem d'un gran compromís.

—¿Que li passa Sr. Gregori? Sembla tot amoinat.

—Tens raó Nasi, tinc un encàrrec que no se com complir-lo; tu m'hi ajudarás.

—Ja ho sap; disposi; ¿de que es tracta?

—Tinc de fer cada setmana un article en secció determinada per un periòdic, i em trobo que no sé com ferho i al veure't entrar he pensat que tu m'ajudarás.

—Em sembla que va errat Sr. Gregori, jo que amb prou feines se llegir i no se gens d'escriurer si no es gargotejar la meva firma ¿com vol que li ajudi a fer articles?. Crec que es burla de mí.

—¡Res d'aixó Nasi!

—Doncs está molt de broma.

—No ho cregis pas; la cosa es sèria. Escoltam i veuras com pots ajudar-me en la meva tasca.

—¡No'm fassi riure! ¡Jo ajudar-lo a escriure articles!

—Escolta Nasi; tu es vritat que no saps escriurer, no hi fa res, aixó ja ho faré jo, pero tu no tens pel de tonto, et fixes molt en les coses que veus i ets—no t'ofenguis—molt preguntaire.

—Es que m'agrada saberho tot.

—Si, home, si; no es pas cap mal, si no t'ho recrimino pas, al contrari, si precisament aquest afany de preguntar que tens, es lo que'm treurá are a mi del compromís. Jo tinc de fer cada setmana, un escrit per el periódic i lo que falta moltes voltes, lo que mes amoina es sapiguer trobar materia oportuna, lo que está a l'ordre del día, i tu que furas per tot arreu i sempre vols saber el perque de les coses, vindrás cada setmana una tarde o un dematí i aquí sentats o passejant per l'hort, parlarem dels assumptes que mes t'haurán cridat l'atenció durant la setmana i ja tindrem la feina feta.

—No ho acabo d'entendrer, ¿no mes enraonant amb mi haurá fet l'article?

—No i si. M'estranya que no ho hages entés. Parlant amb tú, reculliré la materia, i jo despres escriurè lo qu'haurem parlat i ho enviaré al periódic.

—¡Ahl ja ho entenc, i escolti Sr. Gregori; ¿jo també hi surtiré al diari? ¿també hi haurá'l meu nom?

—¡Nasil ¡Nasil Ja veig que't pujen els fums al cap. ¿Oi qu'are ja 't veus mes capás d'ajudarme? ¿Veiam si temps a venir encar em pendras la feina?

—¡Ohl ¡nol ¡aixó nol Sr. Gregori.

—Qui sap, qui sap.

—No ho cregui, pero veurá no'm desagrada pas surtir al diari, pero com un hom no té gaire instrucció, a voltes puc dir alguna *bertranada* i ¿també la farà posar al diari?

—Home, segons sigui élla, si no es molt molt grossa i sols es filla d'un excés de cinceritat, es clar que li posarem; aixó encar agrada als lectors.

—Aixís vosté'ls voldria fer riurer a costes meves.

—Ets massa maliciós Nasi; les paraules reflexe d'un excés de cinceritat o de bona fé, que son les *bertranades* que't fan por a tú, poden fer riurer, pero riurer de bona llei, mai en só de burla.

—Be, si en dic alguna de massa grossa, ja me la esmenará V.

—Si home, si, la qüestió es que cada setmana vinguis disposat a parlar d'alguna cosa que interessi al poble.

—Be, ja l'entenc vosté vol que li parli dels assumptes del Ajuntament, de lo que fan a Casa la Vila, de lo malament qu'estan els carrers, que quan cauen quatre gotes hi ha fang fins a jonoll, de lo estropellades qu'estan les aceres.

—¡Les aceres? Si se n'han fet una pila de metres de noves, i que per cert no's pot negar que fan goig.

—Be, bé, Sr. Gregori veiam si are seré jo qui l'haurá d'il·lustrar a vosté: les aceres que s'han fet fixis on s'han fet, als vols de l'Unió Lliberal, d'on es amo en Torras i President i abasteixedor en Juanitu l'Alcalde, pero fora d'allá, vagi per la carretera, de St. Roc amunt i per tots els altres carrers, que passarà mes malament i amb mes perill per l'acera que pel mitg del carrer, encar que hi hagi un pam de fang, doncs pel mitg sols s'enfangará i per l'acera es pot trencar el coll.

—Si, are m'en fas adonar; ¿veus com tinc raó al dirte que tu't fixes amb les coses? jo havia vist que es feien aceres i no m'havia preocupat de lo que tu'm dius, are veig que tens raó: efectivament, les aceres que s'han fet noves son de St. Roc a la plaça de la Corona, en mitg de qual tros hi ha l'Unió Lliberal, feudo actualment d'en Torras i d'en Montanyá.

—També deurá volguer que n'hi parli d'aquestos dos senyors i d'algun altre.

—Home Nasi, dels homes en sí, t'agrairé

que no m'en parlis; soc enemic de personalismes?

— Em deixa parat, ¿doncs de que parlarem si no podem parlar dels homes.

— Es que no m'entens Nasi; podem parlar dels fets, dels actes dels homes, i combatre els actes dolents que fassin i per lo tant podem combatre els homes per els seus actes, si aquets ho mereixen, que desgraciadament a Granollers no'ns ha de faltar tasca, pero mai hem d'atacar als homes d'una manera sistemática; un fet bó s'ha d'alabar el faci qui'l faci, com un fet dolent s'ha de combatre faci'l qui'l faci.

— Pero, hi ha gent que no han fet mai res de bó.

— Tens mes raó de la que't penses; qui neix revés, es revés tota la vida, aixó es ben cert; però si vols que la gent t'escolti i't cregui, combat als homes pels seus actes, mai els fets per els homes, així te donarán la raó perque no't veurán sistemátic en la lluita.

— Així voldrà que li parli dels fets o dels malfets d'en Torras i de tota la seva colla.

— Tractant-se de fets els discutirem tots, els d'en Torras i els de tothom qui vulguis.

— Doncs, també deurá volguer que li parli dels processaments del jutjat.

— ¡Alto aquí! Amb el jutjat no t'hi fiquis, que't podries enganxar els dits.

— ¿Ni del temps en que fou jutje el blanquejador?

— Deixa'l estar, pobre noi; prou desgracia té. ¿No veus que éll era jutje llec i necessitava assessor? ¡Pobre xicot! Be'n deu tenir prou pena éll, si es que pensa una mica, de tot lo que li varen assessorar

— Bé, doncs, ¿de qué vol que parlem en les próximes converses?

— De tot, absolutament de tot lo que't sembli, de tot lo que sápigues; si alguna cosa no's pot dir, per mes que en parlem nosaltres no ho posarém al periódic.

— ¡Molt ben pensat, si senyor, entés! Nosaltres parlarem de tot i lo que a vosté li sembli que no's pot dir...

— Ho deixarem de banda i en paus.

— Está bé ¿Així, quan vol comensar?

— Ja hem comensat avui, la conversa que hem tingut ja será la primera que anirá al periódic.

— Si que's sencill i fácil aixó.

— Ja t'ho deia jo al comensar ¿Veus com m'has tret de l'apuro.

-- Doncs, fins la setmana entrant,

— Que vinguis ben preparat.

— No'n passi pena.

Per trasllat
MARCH.

D'ARTS

Al encomenarsem aquesta tasca, tasca ben plaianta per a nosaltres que havant posem nostre amor a tot altra cosa que no siga'l bé i bon nom de nostre poble, hem fet exàmen de consciència, hem fet recull de lo aplegat en nostra memòria, quines resultants han sigut, que, per a parlar, en els moments actuals, de coses en aquesta vila, ço es d'art pur i sense barrejes que'l mitxifiquin, hom no hi ha sabut trobar altra entitat que amb ànima'n siga propulsora i conreadora al ensemps, que'l benemèrit *Orfeo Granollerí*, associació que tantes proves en te donades de que son viurer i sos anhels son sols per a son enlairement, posant tan en alt son nom i'l de Granollers qu'en contra d'ell no hi arriuen les envejes, rencors, ni'ls odis que com fang embruidor, pretenen tirar-li un dia i altra dia, amb el fi, ben poc honrós per cert, d'enllojar-lo, embrutint son diàfan mirall de sa gloriosa actuació, quins volent imposar a viva força sa raó com si fos la raó de tothom, amb ses campanyes denigrants no porten altre fi que donar la mort a obra en quina tant hi arrela l'art boi essent tant germanívola, enderrocant aixís aquest niu ahont s'hi apleguen fills del poble de tots sexes i etats, aixís com de ben diferents pen-

sars, amparats de tots quins tenen consciència de son deure, que son llegió, cosa que tant com honora a ells mateixos i a l'*Orfeo Granollerí*, honora i posa en lloc envejós el bon nom de Granollers.

La nostra ploma de ben petita força, empro, sempre defensora de tot lo sà que aquí hi n'hi, està sempre prompte a ésser defensora d'aquest benemèrit Orfeo, fundat en 1915 per son director el jove mestre En Martí Llobet i aixís ho farem, perque en ell no hi hem sabut veurer altra cosa que una fermesa i una fé per son ideal, despullat de tot egoisme i de tota corruptora intromissió, essent aixó son principal i ferm puntal, doncs en aquesta vilabéhi será ben necessari per a templar l'esperit del jovent, quin no vulga embrutarse en el vici portador de totes les males estrugàncies.

Fetes eixes desquisicions, parlem ara d'una festa, a quina els faritzeus de l'art prefengueren fer el buit, no logrant altre cosa que posarse en ridícul, essent la mofeta de tot-hom.

Ens referim a la festa organitzada amb motiu de la conferència que doná en el hostatje del *Orfeo Granollerí* el preclar mestre En Joan Llongueras.

En aquesta hi desenrotllà el següent tema: «L'ideal de cordialitat humana deslliurador de la nostra joventut i la seva forta significació en el cant col·lectiu del nostre poble».

Mestre Llongueras aná desgranat l'enfilall de bells conceptes, corprenent al nombrós auditori, quin amb fé l'escoltaba, interrompent-lo amb frenètics aplaudiments en els passatges mes culminants, boí fent-lo objecte, al finalitzar, d'una sorollosa i perllongada ovació.

En aquesta festa hi assistí així mateix el poeta gironés En Narcís Masó, quin feu un bell parlament glosant el tema «Caritat», essent fortament aplaudit.

En Domingo Daví Güell, llegí un treball original quin títol es: «Virtut del Obrer», glosant l'obra del músic-poeta En Alcega Clavé, fent comparances amb l'obra que desenrotlla l'*Orfeo*, poesia de tant alta concepció moral, que captivà, fent açó de que fos objecte d'una forta ovació.

Una nota ben simpática's doná i fou la presentació d'un *Trio* compost dels joves Orfeonistes Emili Cot (piano), Joaquin Castelló (violí), i Jaume Mora (violí), ejecutant amb forsa justesa es obres que integraven el programa, devent-se

repetir quiscuna, essent llargament aplaudits.

Al acabar, se produí gran moviment demanant «Els Segadors», essent cantat nostre himne per tota la concurrència, donant-se així digne acabament an aquesta cultural i germanívola festa.

Wootz.

DE COL·LABORACIÓ

PROSES D'AHIR

QUAN un país aspira a ésser lliure, recobrant la seva vida nacional, deu mirar de salvar i deu guardar tres coses: L'ensenyament, la llengua i els cants populars, doncs sols el poble que aixó guardi té segur que será inquebrantable la seva vida.

Deu guardar l'ensenyament perque a tothora que aquesta es desplegui a son remorós onejar, sentiràn tots els fills d'aquella pàtria l'escalf de la sang dintre ses venes i un clam d'unió per la mare pàtria farà posar-los a tots sota'ls plecs de la seva estimada ensenyament.

La llengua? Perquè s'ha de conservar la llengua mare? .. ¡Ah! ben clar ho digué un nostre gran patrici: «El poble que conserva la seva llengua té la clau de la llibertat seva» I això perquè... Doncs perque dins l'esclavatge cada volta que's diu un mot en la llengua de la pàtria perduda, es recorda lo hermós d'aquella pàtria i de aquella llengua, i aixó conserva dins l'esperit un ferm amor i unes grans ànsies de tornar a posseir aquella pàtria, çò es, de recuperar les llibertats perdudes... I les cançons populars casi amb el mateix motiu però amb més fermesa, perque la música recorda a l'esperit les coses passades. Cada volta que sentim una cançó nostra, sentim també en el fons de la nostra ànima unes tendres recordances de lo que's fou en altres temps; i el passat, per amarg que sia, tot-hom l'enyora... tots els pares voldrán per a sos fills una pàtria bella i gran i unes coses hermoses, i tots els fills lluitaràn per les causes dels pares llurs...

I, per això, per anys que passin, si un poble guarda lo esmentat, com en tots moments ho evoca, a tots moments afegeix vida al amor cervat; i com que de pares a fills es resa eix amor creient sempre, a cada generació nova creix, s'acumula més i més els ideals fins que esclata la vida oprímida i aplasta la força esclavitzadora amb un cant d'antor triomfant.

M. B. D'A.

: GRANOLLERS :

Dissapte de la setmana passada dia 1 morí després de curtíssima enfermetat nostra amic en Francesc Gurri.

En Gurri era persona conegudíssima, no sols a Granollers on vivia sino en molts altres llocs de Catalunya, on els seus afers de viatjant de la casa Barangé el portaben.

Ferm i convenut catalanista de tota la vida, arreu escampaba la lleu Nacionalista, els seus viatjes comercials eren una contínua propaganda dels nostres ideals deslliuradors. Sobradament instruit i dotat de vasta erudició, ja que l'amic Gurri poseia la carrera de mestre la que havia cursat amb lluïment i exercit molt temps amb verdader profit dels seus deixebles, tenia sobrats medis per a discutir sobre 'ls problemes de nostres reivindicacions, lo que no defugia mai donat el seu ferm amor a Catalunya per a veurer si podia convencer un contrari, si podia portar un nou convenut a nostra causa.

Descansi en pau l'ánima del Sr. Gurri, amb fonda pena desde les columnes del primer número de LA VEU DEL VALLÉS ens associem al just dolor que la seva mort ha causat a sa esposa i fills, a quins i molt particularment a son fill Ernest, enviem el nostre mes sentit condol, pregant a nostres lectors una oració per l'ánima de nostre plorat amic. A. C. S.

* * *

Dijous dia 27 del passat Febrer, es celebraren en la Església Parroquial d'aquesta Vila, funerals per l'ánima de nostre amic i company en Salvador Dachs i Pous que morí en sa casa pairal de la Garriga, el dia 6 de Setembre del any passat 1918.

Els funerals celebrats a iniciativa de la Cambra Agrícola del Vallés de la que era fundador i President el Sr. Dachs, es vegeren molt concorreguts pels elements agrícoles del Vallés i per altres amics personals del plorat difunt.

Presidiren el dol a mes de la familia el Sr. Degà del Vallés D. Josep Clotet, el Sr. Serra i Dachs en representació del Ajuntament, el senador del Regne D. Leonci Soler i March per l'Institut de San Isidro, D. Josep Rovira de Villar actual President de la Cambra Agrícola del Vallés, una representació del cap superior dels somatens, el Sr. Fages diputat provincial i el que fou varies voltes diputat per aquest districte Sr. Plaja.

Deu haurá acullit sens dupte l'ánima del bon patrici, del ferm catalá, del amoros espós i carinyós pare en Salvador Dachs, per la que tantes plegaries han anat al Cel.

Rebin la seva esposa fills i germans, el nostre condol i pensin que com ells mai oblidarem al amic i company que tant apreciavem i per al que pregarèm sovint al Cel.

Durant la prop-passada setmana la sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 71,914'73 pessetes i ha pagat per reintegros 31,436'91, havent obert 14 llibretes i comptes d'estalvi noves.

* * *

Aprobat per Reial Decret el projecte de retirs obrers i confiada a la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis la gestió d'aquest segur social a Catalunya i Balears, l'esmentada Caixa està procedint amb gran activitat a la preparació d'aquest nou servei de provisió, i sens perjudici d'una més àmplia organització per l'esdevenir es troba ja en disposició de facilitar als patrons les operacions de segurs de pensions per a la Vellesa que el règim aprovat els obliga a realitzar a favor de llurs obrers, siguent ja moltes les operacions d'aquesta mena realitzades fins avui en la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Amb motiu del nou règim social de segurs obrers s'han cursat entre la Caixa de Pensions i l'Institut Nacional de Previsió efectuosos telègramas i comunicacions confirmant el règim de gestió conjunta i autònoma convingut per amb dues entitats.

El dimecres passat, a les nou de la nit, tingué lloc un concert en el Gran Cafè Nou, a càrrec de l'orquestra «La Catalana», intepretant-se amb gran acert «El Príncipe Bohemio», «Rapsodia Húngara n.º 2» de Listz, i «Mignon». Dites obres foren executades amb molta justesa i afinació, siguent escoltades per el nombrós públic que omplia el local, aplaudint al final de cada obra als executants, quins demostraren tenir aptituts sobrades per a vèncer les dificultats que reporten dites obres.

Com a final, es tocà un «Vals-jota» que tingué d'ésser repetit per a complaure al públic que aplaudia frenèticament.

Per avui diumenge ha organitzat l'«Orfeo Granollí» en son estatje social carrer d'en Josep Umbert, una exposició de tarjes postals, de diferentes nacionalitats. Aprofitant aquest motiu de 5 a 8 del vespre en el saló cafè de l'esmentada entitat, se celebrará un concert per el quintet que formen el mestre director en Martí Llobet, en Miquel Vicens i en Joaquim Castelló violins, en Ramón Camp clarinet, i en Jaume Sitjà contrabaix.

Per aquesta exposició i concert s'ha convidat als socis protectors, cantaus i llurs families.

Tip. de J. Joseph.—Granollers

SABONS

B A R A N G É

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (Sans)

FERRAN PALAU

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 : Telèfon 50

GRANOLLERS

Comptes corrents en moneda nacional i estrangera

Descompte, cobro i negociació de lletres sobre totes les places d'Espanya i de l'estranger

Préstams sobre valors

Obertura de comptes de crèdit amb garantia de valors de cotització corrent

Compra-venda en les Borses d'Espanya de tota classe de fons públics i valors industrials

Negociació, cobro i descompte de cupons i títols amortitzats

Admissió de dipòsits en valors

Canvi de monedes

Donem tota classe de facilitats per a la compra-venda de mercaderies

La Veu del Vallés

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

Preu 10 cèntims

Trimestre 2 ptes.